

POSTANOWIENIE

2 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

na posiedzeniu niejawnym 2 lipca 2026 r. w Warszawie
w związku z wnioskiem Ł.B.
o zbadanie spełnienia przez SSN Krzysztofa Grzesiowskiego wymogów
niezawisłości i bezstronności w sprawie I CSK 3521/25
z powództwa Ł.B.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę

I. odrzucić wniosek;

**II. o odrzuceniu wniosku zawiadamia Okręgową Izbę Radców
Prawnych w Poznaniu.**

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2026 r., do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek powoda, zastępowanego przez radcę prawnego M.U. (dalej: „wnioskodawca”) o przeprowadzenie testu niezawisłości i bezstronności SSN Krzysztofa Grzesiowskiego orzekającego w sprawie I CSK 3521/25, który nadano pocztą 19 czerwca 2026 r. Zawiadomienie o składzie powód odebrał 22 stycznia 2026 r.

Wnioskodawca, na podstawie art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym wniósł o „przeprowadzenie badania spełnienia przez sędziego Krzysztofa Grzesiowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwagi na okoliczności towarzyszące jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, albowiem

w okolicznościach niniejszej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa o Sądzie Najwyższym w art. 29 § 5 i n. dopuszcza badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy, w której złożono wniosek (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 listopada 2022 r., V KB 10/22). Prawo do zainicjowania badania o którym mowa w art. 29 § 5 u.SN mają podmioty opisane w art. 29 § 7 u.SN, przy czym prawo to przysługuje im jedynie w terminie tygodnia od dnia zawiadomienia ich o składzie. Powód, który złożył w sprawie I CSK 3521/25 wniosek został poinformowany o składzie w dniu 22 stycznia 2026 r., a zatem 29 stycznia 2026 r. stanowił ostatni dzień do wystąpienia z wnioskiem o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności SSN Krzysztofa Grzesiowskiego o których mowa w art. 29 § 5 u.SN.

W myśl art. 29 § 10 zd. 2 wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny podlega odrzuceniu.

Na marginesie jedynie należy dodać, że niezależnie od nieuprawnionego wniesienia wniosku, również jego treść nie spełniała wymogów formalnych warunkujących możliwość jego merytorycznego rozpoznania. Ustawowa konstrukcja testu wymaga indywidualizacji wniosku odnosząc go do udziału konkretnego sędziego w składzie orzekającym w konkretnej sprawie. We wniosku tymczasem nie podjęto ani próby wskazania postępowania sędziego po powołaniu, które – w okolicznościach danej sprawy – mogłoby budzić wątpliwości co do

możliwości dochowania przezeń wymaganego standardu niezawisłości lub bezstronności.

Co więcej, wniosek nie wskazuje okoliczności uzasadniających żądanie ani dowodów na jego poparcie w zakresie dotyczącym sposobu postępowania sędziego po powołaniu, jak i charakteru sprawy oraz wpływu jakie okoliczności powołania sędziego i jego postępowanie po powołaniu miałyby mieć na wynik sprawy (zob. art. 29 § 9 pkt 2 u.SN). Również w powołanym we wniosku o przeprowadzenie testu orzeczeniu ws. I NWW 238/24, tj. postanowieniu Sądu Najwyższego z 30 grudnia 2024 r., nie podniesiono żadnych okoliczności indywidualnie dotyczących sędziego objętego wnioskiem, a jedynie wypowiedziano się na temat izby właściwej do rozpoznania wniosku, który był przedmiotem tamtej sprawy.

Wobec tych braków, wniosek o przeprowadzenie testu niezawisłości i bezstronności nie mógłby zostać rozpoznany również jeśli złożony zostałby w terminie. W rzeczywistości, na poparcie wniosku podniesiono jedynie okoliczności dotyczące powołania sędziego, w żaden sposób nie indywidualizując wniosku pod kątem postępowania tegoż sędziego po powołaniu. W świetle art. 29 § 9 w zw. z § 5 u.SN wyklucza to możliwość merytorycznego rozpoznania takiego wniosku.

Zgodnie art. 29 § 24 u.SN w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek wniosku stosuje się odpowiednio przepisy o zażaleniu obowiązujące w postępowaniu, którego wniosek dotyczy. W niniejszej sprawie ustawodawca przewidział więc odpowiednie stosowanie przepisów o zażaleniu unormowanych w k.p.c. Odrzucenie wniosku, o którym mowa w art. 29 § 10 u.SN nie ma charakteru merytorycznego rozpoznania. Wyłączone jest więc stosowanie przepisu art. 29 § 15 u.SN. Przepis ten dotyczy bowiem sytuacji podjęcia czynności rozpoznawczych mających z założenia doprowadzić do rozstrzygnięcia merytorycznego, a nie, jak w tym przypadku, odrzucenia wniosku w wyniku przeprowadzenia kontroli warunków formalnych złożonego pisma procesowego.

Z art. 397 § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 24 u.SN wynika, że odrzucenie wniosku odbywa się na posiedzeniu niejawnym w składzie jednoosobowym. Natomiast uprawnionym do wyznaczenia posiedzenia celem rozważenia odrzucenia wniosku z uwagi na to, że nie spełnia on warunków formalnych jest sędzia sprawozdawca, co wynika z § 84 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – Regulamin Sądu Najwyższego z 14 lipca 2022 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 29 § 5, § 9, § 10 i § 24 u.SN w zw. z art. 397 § 1 k.p.c. oraz § 84 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – Regulamin Sądu Najwyższego z 14 lipca 2022 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r. poz. 806) orzekł jak w pkt I sentencji, a w pkt II sentencji orzeczono w oparciu o art. 29 § 11 u.SN, który stanowi, że o odrzuceniu wniosku niespełniającego wymagań, o których mowa w § 9, zawiadamia się właściwy organ samorządu zawodowego, do którego należy pełnomocnik.

(M.M.)

[r.g.]